

Celem pracy była wielowymiarowa analiza biografii wybitnych muzyków, precyzacja czym jest wybitność muzyczna oraz poznanie warunków sprzyjających osiągnięciu tego statusu. Przedmiotem badań uczyniono doświadczenia biograficzne wybitnie uzdolnionych muzyków. Dysertacja została umiejscowiona w paradygmacie jakościowym z wykorzystaniem metody biograficznej, częściowo ustrukturyzowanego wywiadu z 11 muzykami. W pracy odniesiono się do teoretycznych koncepcji rozumienia i odczytywania biografii oraz specyfiki i funkcji biografii edukacyjnej (Dubas, Czerniawska, Mendecka), a także do czynników warunkujących wybitność muzyczną (Manturzevska, Chruszczewski, Jemielnik, Wagner). Badania własne wyróżniły: przestrzenie uczenia się (formalne, nieformalne i pozaformalne), współkompozytorów edukacji wybitnych, a także sposoby przeżywania wybitności muzycznej. Do opisu biograficznych doświadczeń zastosowano kategorie muzyczne, wykorzystując metaforę życiorysu jako utworu, podróży oraz partytury. Takie ujęcie trajektorii losów narratorów pozwoliło na identyfikację pojęcia wybitności muzycznej w dyskursie społeczno-kulturowym, co pośrednio może służyć uświadomieniu nauczycielom ważności czynników mogących wspierać osoby o wybitnych uzdolnieniach muzycznych, a także sprzyjać optymalizowaniu warunków do ich rozwoju.